

[Indenrigsministeren]

Indenrigsministeriet vil på baggrund af denne redegørelse overveje de praktiske muligheder for at iværksætte en lignende ordning for såvel civile værnepligtige som værnepligtige i det statslige regionale redningsberedskab, eller om det er mere tilrådeligt på anden måde at tilgodese de pågældende værnepligtiges behov for arbejde og uddannelse efter værnepligtstjeneste.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiveringsordning ved hjemmehjælp og dagpasning af børn. (Udvidelse af aktiveringsordningen).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 24/2 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Grete Schødt (S):**

Lovforslaget, som i dag er til første behandling, er en udvidelse af den aftale, der blev indgået mellem syv partier i Folketinget den 8. maj 1992, om aktiveringsforanstaltninger for ledige.

Det handler om en ordning, der har midlertidig virkning, nemlig til den 31. december 1993, og som giver kommunerne mulighed for at beskæftige ledige hjemmehjælpere, sygehjælpere, pædagoger og pædagogmedhjælpere, delvist finansieret af den lediges dagpenge. Denne ordning har imidlertid vist sig at have forholdsvis begrænset beskæftigelsesmæssig effekt, og derfor hilser Socialdemokratiet dette lovinitiativ velkomment.

Aktiveringsforliget var målrettet til ældreområdet og børneområdet. Hensigten var rigtig, men vi må erkende, at der var nogle barrierer, der gjorde, at aktiveringsforliget ikke er slået godt nok igennem. Med dette lovforslag ændres ordningen derfor på en række områder.

De væsentlige ændringer er, at kravet om forudgående ledighed nedsættes fra 13 til 4 uger. Samtidig åbnes der mulighed for, at andre personalegrupper inden for ældresektoren også kan komme i betragtning omkring aktive-

ring. Beregning af den ugentlige arbejdstid ændres, så den samlede udbetalte løn svarer til dagpengene. Sidst og ikke mindst stilles de aktiverede lige med de øvrige ansatte, når det gælder sygdom, barsel og ferie.

Jeg vil godt understrege, at dette ikke er en model, der løser kommunernes problemer, når det gælder en bedre service over for de ældre og en bredere service over for børnefamilier med hensyn til at få deres børn passet. Det handler om at tilføre kommunerne de nødvendige ressourcer, der gør det muligt med det personale, der skal til, at opfylde de dagsaktuelle opgaver. Vi kan simpelt hen ikke nøjes med at tilføre dette område kunstigt åndedræt. Der kræves permanente, rigtige stillinger med uddannet personale, netop på disse to områder. Jeg håber, at fremtidige initiativer bliver af en karakter, der styrker disse områder.

Med disse ord vil jeg anbefale lovforslaget til videre behandling i udvalget.

Karen Højte Jensen (KF):

Som allerede nævnt bygger dette lovforslag på en tillægsaftale til aftalen af 8. maj 1992 om aktiveringsforanstaltninger for ledige, indgået mellem den daværende regering og syv af Folketingets partier.

Det overordnede formål med lovforslaget er gennem konkrete lovændringer at få flere i beskæftigelse. Dette er helt i tråd med den konservative folketingsgruppes holdninger. Dette formål fremmes bl.a. gennem nedsættelse af den forudgående ledighed fra 13 til 4 uger, og det drejer sig både om de personer, der skal aktiveres i forhold til ældreomsorgen og i forhold til børnepassningsområdet. Herudover stilles der ikke noget krav om uddannelse, men det overlades til en lokal afgørelse at vurdere kvalifikationer og eventuelt etablere kurser for de pågældende ledige.

Det har været fremført, at ledige intet økonomisk incitament har under den nuværende ordning til at gå ind i aktivering. Det er naturligvis et problem, og derfor rådes der med forslaget bod på dette gennem ændring af den ugentlige arbejdstid.

Her er tale om et forslag, der både gør passive midler aktive, forbedrer servicen til de ældre og betyder, at flere forældre kan få deres børn passet. Fra konservativ side skal vi tilslutte forslaget en hurtig udvalgsbehandling.